

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27588

гр. София, 08.07.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав, в
закрито заседание на 08.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ася Тодорова

като разгледа дело номер **12340** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а от АПК.

Образувано е по искане на Директора на Дирекция ОДОП С., подадено чрез юрисконсулт М. В., за изменение на решение № 16554 от 29.04.2026 г., постановено по адм. д. № 12340/2025 г. по описа на Административен съд София-град, в частта за разноските, като на ответника бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение общ в размер на 10 849,49 евро, както следва: юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 345 евро на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във връзка с чл. 25, ал. 2 от Наредбата за правната помощ; 10 504,48 евро юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК, представляващо минималния размер съгласно чл. 8, ал. 1 във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения по адм.д. № 2550/2024 г. по описа на АССГ и адм.д. № 894/2025 г. по описа на ВАС (по 5 252,24 евро на инстанция). В молбата са изложени съображения, че материалният интерес по делото е 140 562,01 лева (71 868,21 евро) и при определяне размера на присъдените разноски същите е следвало да бъдат определени съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК в приложимата ѝ редакция към датата на приключване на устните състезания по адм.д. № 2550/2024 г. по описа на АССГ и адм.д. № 894/2025 г. по описа на ВАС, а не съгласно редакцията на разпоредбата след изменението в ДВ, бр. 17 от 2026 г.

В срока по чл. 176а, ал. 2 от АПК е постъпило становище от жалбоподателя, чрез процесуалния му представител адв. И. Т., в което се излага становище за неоснователност на искането за изменение на решението, в частта за разноските. Изложени са съображения, че се претендира юрисконсултско възнаграждение, без да са представени списък на разноските, доказателства за реално извършване на разход, конкретизация за начина на формиране на претендираната сума, прави се изрично възражение за прекомерност, сочи се липса на предпоставките по чл. 143 от АПК и нарушение на принципа на пропорционалност.

Съдът, като съобрази доводите на страните и данните по делото, намира за установено следното: Искането за изменение на решението, в частта му за разноските, е подадено от надлежна страна,

в срока по чл. 176а, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустимо. В последното заседание по делото от процесуалния представител на ответника е представен списък на разноските, с който се иска присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение за три инстанции и за заплатена държавна такса за касационно обжалване.

Разгледано по същество искането е частично основателно, по следните съображения:

От данните по делото е видно, че с решение № 16554 от 29.04.2026 г., постановено по адм. д. № 12340/2025 г. по описа на Административен съд София-град, е отхвърлена жалбата на Н. Л. Х. ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] срещу Ревизионен акт № Р-22221422005523-091-001/21.07.2023 г., издаден от Г. Д. П., на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и Р. К. Т., на длъжност Главен инспектор по приходите, ръководител на ревизията, в частта, изменена и потвърдена с Решение № 1648/17.11.2023 г. на Директор на Дирекция ОДОП С., с която на Н. Л. Х. са определени задължения за годишен и авансов данък на ЕТ по Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ) за данъчни периоди от 2016 г. до 2020 г. в размер на 62 869,57 лева и съответните лихви за забава в размер на 26 241,58 лева, задължения по Кодекса за социално осигуряване (КСО) за държавно обществено осигуряване (ДОО) в размер на 19 678,08 лева и съответните лихви за забава в размер на 8 221,34 лева, за допълнително задължително пенсионно осигуряване (ДЗПО) в размер на 6 858,00 лева и съответните лихви за забава в размер на 2 905,07 лева и по Закона за здравното осигуряване (ЗЗО) в размер на 9 744,00 лева и съответните лихви за забава в размер на 4 044,37 лева за периоди от 2016 г. до 2020 г. и е осъден Н. Л. Х. ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Национална агенция за приходите разноски за проведените съдебни производства за юрисконсултско възнаграждение и държавни такси в размер на 774,35 (седемстотин седемдесет и четири евро и тридесет и пет евроцента) евро.

В конкретния случай се установява, че съдебното заседание, на което е даден ход по същество по адм.д. № 2550/2024 г. по описа на АССГ, е проведено на 26.11.2024 г., а съдебният акт е постановен на 12.12.2024 г., както и съдебното заседание, на което е даден ход по същество по адм.д. № 894/2025 г. по описа на ВАС, е проведено на 11.11.2025 г., а съдебният акт е постановен на 18.11.2025 г. Към тези дати нормата на чл. 161, ал. 1 има редакция, според която на жалбоподателя се присъждат разноските по делото и възнаграждението за един адвокат за всяка инстанция съразмерно уважената част на жалбата. На ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размера на минималното възнаграждение за един адвокат. Изменението на разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, на което се е позовал съдът в решението № 16554 от 29.04.2026 г., постановено по адм. д. № 12340/2025 г. по описа на Административен съд София-град, според което на администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ, е прието с § 25, т. 2 от Закона за изменение и допълнение на Закона за адвокатурата, е обнародвано в ДВ бр. 17 от 13.02.2026 г. В ЗИДЗА не е посочена дата на влизането му в сила, поради което намира приложение нормата на чл. 5, ал. 5, изр. 2 от Конституцията на Република България, според която нормативните актове влизат в сила три дни след обнародването им, ако в тях не е определен друг срок. Т.е. за първото първоинстанционно и за касационното производство е приложима предходната редакция на чл. 161, ал. 1 от ДОПК, съгласно която не съществува основание разноските на администрацията за юрисконсултско възнаграждение да се определят в размерите по Наредбата за заплащане на

правната помощ, а препраща към Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа. В конкретния случай юрисконсултското възнаграждение на процесуалния представител на административния орган следва да се определи съгласно редакцията на чл. 161 от ДОПК преди изменението във връзка с чл. 8 и чл. 7 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, като с оглед материалния интерес по делото в процесния случай размерът на дължимото се юрисконсултско възнаграждение възлиза на 10 272,48 лева (5 252,24 евро) и в този размер следва да се присъди в полза на ответника по адм.д. № 2550/2024 г. по описа на АССГ и адм.д. № 894/2025 г. по описа на ВАС, т.е. в претендирания общ размер за двете инстанции. По отношение на настоящото производство в молбата за изменение на решението ответникът е поискал да бъде изменено решението, като му се присъдят разноски в размер на 345 евро на основание чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК във връзка с чл. 25, ал. 2 от Наредбата за правната помощ. Съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК в приложимата редакция (изм. ДВ, бр. 17 от 2026 г.) на жалбоподателя се присъждат разноските по делото, в т.ч. възнаграждение за един адвокат за всяка инстанция, съразмерно с уважената част на жалбата. На ответника се присъждат разноски съобразно отхвърлената част от жалбата. На администрацията вместо възнаграждение за адвокат се присъжда за всяка инстанция юрисконсултско възнаграждение в размер, определен от съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ. Съгласно чл. 37, ал. 1 от ЗПП заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. Размерът на юрисконсултското възнаграждение следва да се определи съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, който предвижда, че по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 200 до 300 лв. По административни дела с материален интерес възнаграждението е от 130 до 450 лв. В конкретния случай за настоящото производство дължимото юрисконсултско възнаграждение е определено от съда съобразно посочените разпоредби в минимален размер от 66,47 евро. Съдът намира, че именно юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 66,47 евро е справедлив размер, съобразено с конкретната фактическа и правна сложност на делото, обстоятелството, че в производството не са събрани доказателства, проведено е едно заседание по делото, както и осъществените от юрисконсулта действия на процесуално представителство.

По отношение на аргумента за липса на действително заплатени разноски за юрисконсултско възнаграждение следва да се има предвид, че още с решение № 10 от 29.09.2016 г. на Конституционния съд на Република България по конст. д. № 3 от 2016 г., с което е отхвърлено искането на омбудсмана на Република България за установяване на противоконституционност на чл. 78, ал. 8 от Гражданския процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 59 от 20.07.2007 г.; посл. изм., бр. 43 от 7.06.2016 г.) и на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (обн., ДВ, бр. 105 от 29.12.2005 г.; посл. доп., бр. 62 от 9.08.2016 г.), е прието, че ГПК и ДОПК третираят като равнопоставени адвокатите и юрисконсултите като процесуални представители на страните, като осъществяваното от тях процесуално представителство е идентично. КС е определил като приемлив и израз на законодателна симетрия подходът за присъждане на минимално адвокатско възнаграждение в полза на страната, представлявана от юрисконсулт. Отсъствието на изискване за доказване на пряко направения разход в хипотезата на осъществено от юрисконсулт процесуално представителство не означавало, че такъв не е направен. Съдът е направил паралел с неопределеността на подхода и при определяне на размера на адвокатските възнаграждения с наредбата, приета от Висшия адвокатски съвет.

Следващото от т. 3 на решението на СЕС по дело С-438/22 задължение за националния съд да

откаже да приложи националната правна уредба, определяща минималните размери на адвокатските възнаграждения, дори когато те отразяват реалните пазарни цени на адвокатските услуги, не ограничава правомощието на съда да ползва тези цени /на висшия орган на съсловната организация/ като критерий и коректив на уговореното и платено или дължимото без да е платено /при осъщественото от юрисконсулта процесуално представителство/ възнаграждение, представляващо част от отговорността за разноски и то при отчитане на действителната фактическа и правна сложност на делото.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е следвало да се присъждат разноски на ответника, тъй като същият не е бил представил списък по чл. 80 от ГПК. Посочената разпоредба обвързва непредставянето на списък на разноските с недопустимост на искането ѝ за „изменение на решението в частта му за разноските“, но не ограничава съда да присъди такива по своя преценка, ако бъде направено бланкетно. Освен това, както бе посочено и по-горе, в конкретния случай в последното заседание по делото е представен списък на разноските от процесуалния представител на ответника.

Следва да се има предвид и, че юрисконсултско възнаграждение се дължи по аргумент от чл. 143, ал. 4 от АПК, чл. 78, ал. 8 от ГПК във връзка с чл. 161 от ДОПК и Тълкувателно решение № 3 от 13.05.2010 г. на ВАС по т. д. № 5/2009 г. Размерът на същото не следва да бъде доказван, тъй като не представлява реално направен разход, фикция е и е определен като минимум в Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, съответно в Наредбата за заплащане на правната помощ.

Във връзка с гореизложеното съдът намира, че е налице основание за изменение на решението, в частта за разноските, като размерът на следващото се юрисконсултското възнаграждение възлиза на 10 570,95 евро, следващата се държавна такса е в размер на 574,95 евро.

Водим от горното Административен съд София-град, Трето отделение, 16 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ИЗМЕНЯ решение № 16554 от 29.04.2026 г., постановено по адм. д. № 12340/2025 г. по описа на Административен съд София-град, в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА Н. Л. Х. ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] да заплати на Национална агенция за приходите сумата от 11 145,90 (единадесет хиляди сто четиридесет и пет евро и деветдесет евроцента) евро разноски за проведените съдебни производства пред АССГ и ВАС.

Определението може да се обжалва пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: